

Dolunay Ortası

– çiftci baba · 07 Eylül 2018

DOLUNAY ORTASI

Ben bu kallavi derde kış ayında tutuldum
Halimi, hatırımı sorduğun yerde kaldım
Hallaç pamuğu gibi elden ele atıldım
Yarım yaprak defteri dürdüğün yerde kaldım

Bahtım yolu kapattı, duygular ters çağladı
Huzurdan veto yedim, sevinçlerim ağladı
Yemekler beni yedi, bıçak beni doğradı
Kaşlarını kaldırıp gördüğün yerde kaldım

Yaratanın mülk dedim, zam yapıldı kirama
Dünyalık kafalarla dağlar koydum arama
Efkar dipten vurunca zifir bastım yarama
Elini omuzuma sürdüğün yerde kaldım

Birbirine karıştı somutum, soyutlarım
Her yıl aynı çileyle aynı günü kutlarım
Sen yokken senin leyim, sağ olsun umutlarım
Tebessüm kurşunuyla vurduğun yerde kaldım

Zamansız sancılara bulamazken bir sebep
Hüzün yaşı gözümde döküldü kelep kelep
Dolunay artasında hayalini gördüm hep
Muhabbeti dilime verdiğin yerde kaldım

Bağım hazan sağıyor ne dikenini ne gülü
Ayarlarım bozuldu, şans kapımda sürgülü
İki ayak üstünde ölü dolaştım ölü
Hasret denen kefeni sardığın yerde kaldım

Meşrepsiz odalarda çığlıklar atarken siz
İnce belli bardağım keder doğurdu ikiz
Saçlarım un karası, yaşım hala on sekiz

Kanıma ılık ılık girdiğin yerde kaldım

Her gece sigaramı çektim pisi pisine
Feryadıma baykuřlar ses verdiler sesime
Müjdeler bekler iken kar yađdı hevesime
Alnımda üç damla ter, yorduğun yerde kaldım

Ahmet iftci 06-09-2018